

----- Original Message -----
info@domovinskirat.hr

POZIVNICA

kojom Udruga zagrebačkih Poljičana "Sveti Jure"
poziva na tribinu

ČETNIČKI POKOLJ U GATIMA I OKOLNIM POLJIČKIM SELIMA U LISTOPADU 1942. GODINE

**U Gatima u četvrtak, 30. rujna u 17,30 sati, u velikoj dvorani
Doma kulture**

**U Zagrebu u petak, 1. listopada u 19,00 sati, Poljički dvor
Zagreb, Ilica 48**

Radujemo se Vašem dolasku !
S osobitim poštovanjem !

VELIKI KNEZ
Mr. Augustin Bašić

udrugazagrebackih@poljicana.hr

UDRUGA ZAGREBAČKIH POLJIČANA SVETI JURE

u suradnji s MJESNIM ODBOROM GATA

e-mail: udruga.zagrebackih@poljicana.hr

www.udruga.zagrebackih.poljicana.hr

Srdačno Vas poziva na tribinu koja će se održati u sklopu komemoracije u povodu obilježavanja 68. obljetnice četničkog pokolja u Gatima 1. listopada 1942.

ČETNIČKI POKOLJ U GATIMA I OKOLNIM POLJIČKIM SELIMA U LISTOPADU 1942. GODINE

Predavači:

Ivan Kozlića, prof. i Zdravko Vladanović, dipl. iur.

Predavanje će se održati u:

GATIMA u četvrtak, 30. rujna 2010. s početkom u 17.30 sati u velikoj dvorani Doma kulture

ZAGREBU u petak, 1. listopada 2010. s početkom u 19.00 sati u dvorani Udruge zagrebačkih Poljičana - Sveti Jure - Poljički dvor, Zagreb, Ilica 48

Ne ponovilo se!

1. listopada 1942. - dan koji je po zlu ušao u hrvatsku povijest. Toga su dana četnici pod zaštitom talijanske vojske u Gatima i okolnim srednjopoljičkim selima - Naklice, Čišla, Ostrvica i Zvečanje - zvjerski ubili oko stotinu mještana i gotovo sve kuće zapalili. Sljedećih dana isti su četnici na isti način počinili zločin u Gornjim Poljicima: Srijane, Dolac Gornji i Dolac Donji te u Dugopolju i Kotlenicama, gdje su pobili još šezdesetak nedužnih civila. Ranim jutrom četnici su na putu iz Omiša prema Gatima najprije ubili sedam mljekarica. Djevojke su po običaju, svakim danom pješačeći prema gradu, u kantama nosile mlijeko i ničim nisu mogle slutiti da će se toga kobnog jutra skončati njihov mladi život i zauvijek prekinuti njihovi mladenački planovi. Dok su talijanski vojnici patrolirali makadamskom cestom koja prolazi sredinom sela, četnici su cijeli dan posve nesmetano divljali ubijajući ljude i paleći njihove kuće zajedno s tek prikupljenom ljetinom. Oni koji su bili brzi pronašli su spas u bijegu prema Mosoru, a drugi pak prema Cetini. Noćima su preživjeli, pod okriljem mraka, u nevjerici i šoku tražili svoje najmilije u ruševinama izgorjelih kuća i kriomice ih pokapali po obližnjim njivama. Ante je svoga samo 73 dana starog sina, u okrvavljenoj dječjoj košuljici, našao živa u omanjem potoku na rubu sela pod hrpom od desetak ubijenih, zaklonjenog majčinim mrtvim tijelom. Samo u jednome danu Gata su pretvorena u veliko zgarište i masovno grobište. Ono preostalo što se moglo nazvati životom preseljeno je u sivilo mosorskih pećina i okrajke izgorjelih kuća, gdje se godinama živjelo ni od čega i umiralo od žalosti. I zbog toga - ne ponovilo se takvo zlo nikad i nikome na ovome svijetu!